ପି.ପି. ଅବଦୁଲ୍ଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଡିସେମ୍ବର 14, 2006

[ଏସ୍.ବି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଚୋରା ଚାଲାଣକାରୀ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ହେରଫେରକାରୀ (ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତିକରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1976 - ଧାରା 6(1) ଏବଂ 7(1) – ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପତ୍ତିର ବାଜ୍ୟାପ୍ତି – ଏହାର ଔଚିତ୍ୟତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରିବା ବେଆଇନ ଥିଲା -ଯେହେତୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଅର୍ଜିତ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବା ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଭାବରେ କିଛି ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ବିଧାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ଆଦେଶ କଠୋର ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କଡାକଡି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ବିଧାନକୁ କଡାକଡି ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଚୋରା ଚାଲାଣକାରୀ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ହେରଫେରକାରୀ (ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ) ଅଧିନିୟମ, **1976** ର ଧାରା **6(1)** ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ କରିବା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ମିତ କୋଠା ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି । ଫଳସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଅପିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅନୁମୋଦନ କରି, ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ । ଏହା ବିରୋଧରେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: **1.** ଚୋରା ଚାଲାଣକାରୀ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ହେରଫେରକାରୀ (ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ଅଧିନିୟମ, **1976)** ର ଧାରା **6(1)** ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଧାରା **6(1)** ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ କାରଣଗୁଡିକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ

ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ଆଇନ ଲିଖିତ ଭାବରେ କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ କି ନାହିଁ । ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠ ସହିତ କାରଣର ନକଲ ସଂଲଗ୍ନ କରି କିମ୍ବା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଏହା କରାଯାଇପାରିବ । ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ, ଯଦି ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱାସର କାରଣ ଥାଏ, ତେବେ ସେହି ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ଏଥିରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରିବ । ଧାରା 6(1) ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଏହା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇନାହିଁ ଯେ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବେଆଇନ ଭାବେ ଅର୍ଜିତ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ବେଆଇନ ବୋଲି ଧରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଅନୁସରଣରେ ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ।

ଫାତିମା ମହମ୍ମଦ ଆମିନା (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, **[2003] 7 SCC 436 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।**

2. ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ଆଦେଶ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ଆଦେଶ, ତେଣୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଡାକଡି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ଆଇନକୁ କଡାକଡି ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ନଚେତ୍ ଆଦେଶ ଆଇନବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ବିଷୟବସ୍ତୁ, ଯଦିଓ ମୁଖ ମୂଲ୍ୟରେ ନିଆଯାଏ, ତଥାପି ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ, କାରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ନଥିଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1318/2006 ।

ଡବ୍ଲୁ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 1541/2005 ରେ ଏର୍ଣ୍ଣାକୁଲମସ୍ଥିତ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 31.1.2006 ତାରିଖର ଅନ୍ତିମ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସି.କେ. ଶଶି ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.ଏସ୍.ଜି. ମୋହନ ପରାସରନ, ବି.ବି. ଆହୁଜା, ସହଦେବ ସିଂହ, ଟି.ଏ. ଖାନ ଏବଂ ବି.ଭି. ବଳରାମ ଦାସ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁ, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 1541/2005 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 31.1.2006 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅପିଲ ଦାୟର କରାଯାଇଛି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ଏବଂ ନଥିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲୁ ।

ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କଠାରୁ 700 ଖଣ୍ଡ ବିଦେଶୀ ସୁନା ଜବତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲାରେ ତାଙ୍କୁ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1962 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା କେତେକ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଚୋରା ଚାଲାଣକାରୀ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ହେରଫେର (ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି) ଅଧିନିୟମ, 1976 (ଏହା ପରେ "ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଛି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରି । ପ୍ରଦର୍ଶ P I ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6(1) ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ପାଇଁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କର ବେଆଇନ ଭାବରେ ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀ କେବଳ 26,500/- ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ଅଧିଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରିଲେ, ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ 1,36,134/- ଟଙ୍କାରେ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7(1) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ବଳରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରଦର୍ଶ P5 ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ବାଧାରୁ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖି ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା, ପ୍ରଦର୍ଶ P6 ଦେଖନ୍ତୁ । ଅପିଲକାରୀ O.P. ସଂଖ୍ୟା 27488/2000 ରେ ପ୍ରଦର୍ଶ P5 ଏବଂ P6 ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, *ଫାତିମା ମହମ୍ମଦ ଅମିନା (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ମାମଲାରେ, ଯାହା [2003] 7 SCC 436 ରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅଟକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଅର୍ଜିତ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସଂଯୋଗ କିମ୍ବା ସମ୍ପର୍କ ଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ, ତେଣୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ ଆଦେଶ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଭାରତ ସଂଘ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠରେ ଏକ ଅପିଲ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯାହା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6(1) ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି:

"ଯଦି, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ, ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ତାଙ୍କର ଆୟର ଜ୍ଞାତ ଉତ୍ସ, ରୋଜଗାର କିମ୍ବା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଫଳସ୍ଵରୂପ ଉପଲବ୍ଧ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୂଚନା କିମ୍ବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରି, କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର କାରଣ ଅଛି (ଏପରି ବିଶ୍ଵାସର କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ) ଯେ ଏପରି ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ବେଆଇନ ଭାବରେ ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି (ଏଠାରେ ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଉପରେ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିପାରେ ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ତିରିଶ ଦିନରୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ, ନୋଟିସରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଡାକି, ତାଙ୍କର ଆୟ, ରୋଜଗାର କିମ୍ବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ସ ସୂଚିତ କରିବାକୁ, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଜିତ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସୂଚନା ଏବଂ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ, ଏବଂ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଯେ କାହିଁକି ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି, ଯଥାସ୍ଥିତି, ବେଆଇନ ଭାବରେ ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।"

ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 6(1) ରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର କାରଣକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8 ରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଧାରା 6(1) ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଥିବା କାରଣଗୁଡିକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ଆମ ମତରେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ବିଧାନ ଲିଖିତ ଭାବରେ କାରଣଗୁଡିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ସେତେବେଳେ ଆମ ମତରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେଗୁଡିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ କି ନୁହେଁ ତାହା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠ ସହିତ କାରଣଗୁଡିକର ନକଲ ସଂଲଗ୍ନ କରି କିମ୍ବା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଏହା କରାଯାଇପାରିବ । ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ, ଯଦି ନୋଟିସରେ ବିଶ୍ଵାସର କାରଣ ଥାଏ, ତେବେ ସେହି ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ଏଥିରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରିବ । ତେବେ, ଏହି ମାମଲାରେ ସେପରି କିଛି କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ଆଦେଶ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ଆଦେଶ ତେଣୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଡାକଡି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ବିଧାନକୁ କଡାକଡି ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ନଚେତ୍ ଆଦେଶ ଆଇନବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ ।

ଆମ ମତରେ, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର *ଫତିମା ମହମ୍ମଦ ଅମିନା (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ବିଷୟବସ୍ତୁ, ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ମୂଲ୍ୟରେ ନିଆଯାଏ, ତଥାପି ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ, କାରଣ ଆମ ମତରେ, ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6(1) ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 15.3.1988 ତାରିଖର ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ (ଯାହାର ନକଲ ଏହି ଆବେଦନରେ ସଂଲଗ୍ନକ P1 ଭାବରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି), ଏହା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଅର୍ଜିତ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ସଂଯୋଗ କିମ୍ବା ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି ।

ତେଣୁ, *ଫାତିମା ମହମ୍ମଦ ମାମଲା* (ଉପରୋକ୍ତ)ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି 15.3.1988 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ବେଆଇନ ବୋଲି ଧରିବାକୁ ହେବ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଅନୁସରଣରେ ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

କେ.କେ.ଟି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।